

عنوان مقاله:

بررسی تأثیر سطوح مختلف شوری بر روی برخی صفات فیزیولوژیکی و مورفولوژیکی سه رقم گندم بومی سیستان

محل انتشار:

اولین همایش ملی علوم کشاورزی با تاکید بر تنش های غیرزیستی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

حسین نهتانی - دانشجوی سابق کارشناسی زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه زابل

نفیسه مهدی نژاد - عضو هیئت علمی گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

به منظور مطالعه آثار تنش شوری بر جوانه زنی و برخی از صفات فیزیولوژیکی ارقام گندم بومی سیستان، آزمایشی در سال 1387 در دانشکده کشاورزی دانشگاه زابل انجام شد. این آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح های کاملاً تصادفی با سه تکرار انجام گرفت. ترکیبات تیماری شامل سه رقم هامون، پیشتاز و فلات و چهار سطح شوری صفر (شاهد)، 6، 12 و 18 دسی زیمنس بر متر بودند. نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده ها نشان داد که سطوح مختلف شوری اثر معنی داری را بر درصد جوانه زنی، سرعت جوانه زنی، طول ساقچه، طول ریشچه، وزن خشک گیاهچه، وزن خشک دانه و میزان تجمع کربوهیدرات و پرولین در پایان مرحله جوانه زنی داشتند (در سطح 5%) با افزایش تنش شوری کلیه صفات اجزای جوانه زنی کاهش یافتند به گونه ای که بالاترین میزان هر یک از صفات متعلق به تیمار شاهد و کمترین آن متعلق به تیمار 18 دسی زیمنس بر متر بود و تنها وزن خشک دانه، کربوهیدرات و پرولین با افزایش غلظت نمک به طور معنی داری افزایش یافتند. مقایسه میانگین ها نشان داد تنها درصد جوانه زنی کمتر تحت تأثیر سطوح شوری و وزن خشک گیاهچه به همراه اندوخته دانه تحت تأثیر شوری قرار نگرفت. همچنین اختلافاتی بین ارقام از نظر کلیه صفات مورد مطالعه (به استثنای طول ریشچه) ملاحظه شد (در سطح 5%). با این وجود مقایسه میانگین ها نشان داد که در مرحله جوانه زنی از نظر کلیه صفات مورد مطالعه رقم فلات مقاوم ترین و هامون حساسترین، اما در سطح شوری 18 دسی زیمنس بر متر پیشتاز حساسترین بود.

کلمات کلیدی:

شوری، جوانه زنی، پرولین، کربوهیدرات، گندم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/241178>

